

Papegojan

Jag bor i en bur, och i den har jag levt länge. Hur länge? Det vet jag inte. Mitt minne är ju som bekant inte mycket att ha. Men det betyder inte att jag är en idiot. Jag förstår mer än vad ni tror.

Men det är uppenbart att ni tycker om att skratta åt mig när ni får mig att upprepa alla de löjliga ord och fraser som ni säger till mig. Och när ni har skrattat färdigt påstår ni att jag är dum, eftersom ni är övertygade om att jag inte kan komma på något eget.

Likafullt har jag alltid trivts i min bur. Jag har ju fått mat, och det får man väl vara tacksam för. Men det finns även annat som jag har uppskattat. Och då tänker jag i första hand på att jag har haft nöjet att få höra alla de samtal som förts runt det fina matsalsbordet. Och det är inte vilka samtal som helst. Jag bor nämligen hos en lärd person, en som vet så mycket.

Det har som sagt förts en hel del samtal här i huset. Och många är de människor som kommit på besök. I timmar har man suttit och pratat och dividerat om

allt möjligt. Och det är väl bra. Eller hur? Tänk bara på hur mycket jag har fått lära mig. Jag borde vara en lycklig papegoja. Visst borde jag det?

Jag medger gärna att det har varit ett nöje att få ta del av samtalen som förts. Ett riktigt nöje. Men inte nu längre. Ni förstår, med tiden har jag blivit allt mer besvårad av alla dessa samtal. Ja, till slut blev de riktigt outhärdliga.

Nu undrar ni kanske: Vad menar du med det, papegoja?

Det finns tre skillnader mellan mig och er. Den första är att jag sitter i en bur, och det gör inte ni. Jag kommer aldrig kunna flyga utanför min bur. Men ni däremot kan fara vart ni vill, för ni har inget stängsel som håller er instängda.

Den andra skillnaden är att jag vet att jag sitter i en bur. Om det råder inget tvivel. Men ni däremot vet inte att ni själva sitter i en bur som finns i era huvuden. När ni läser detta ryggar ni säkert tillbaka, som om ni hade blivit förolämpade. Ja, förolämpade på samma sätt som ni förolämpar mig var gång ni skrattar åt mig när jag upprepar alla era putslustigheter.

Den tredje skillnaden är att jag kan låta bli att upprepa allt det ni säger. Istället kan jag i min bur, när jag än vill, tänka nya tankar; tankar som inte alltid skulle behaga er om ni fick höra dem. Men tänka nya tankar, det kan inte ni. För ni upprepar bara dagarna igenom allt det ni hör och läser. Även han som jag bor hos, och som vet så förskräckligt mycket, upprepar allt det han läser. Det gör han,

utan att veta om det. Upprepar och upprepar, så att han nästan blir blå i ansiktet.

Nu förstår ni varför jag inte står ut. Alla ni bara upprepar er. Och varför gör ni det? Jo, för att ni inte kan något annat, när ni sitter där i er bur.